

אברהם (אברהם) ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

אברהם ז"ל
אברהם ז"ל
אברהם ז"ל

פ ת ד ב ר

בהמשך לדרישה כי"ק ארמוני"ר מהר"ש נ"ע בלקו"ת תורת שמואל שער שני, הנוג מו"ל בכרך זה את המאמרים שלו הידועים בשם: מ ר ב ים — תר"ץ.

בהכינוי לדפוס המשך זה, התחמשתני בשלשה כתבי יד, ובעיקר בזה הנמצא באוסף הבה"י אשר צ"ק מו"ח ארמוני"ר שר"ט"א והוא כת"י המצטיק הידוע ר' שמואל סופר.

להוציאת הלוחים באו בשולי הגליון מי"מ הפסוקים ומרד"ל, בסוף הספר בא מפתח.

מנתם שניארסאחתי.

1. פי השם: מאמר הראשון בהמשך זה מתחיל בפסוק מ ר ב ים ונאמר בשם ת ר ל "ו. במסורת יותר ע"ד מאמרי דא"ח אופו אמירות ומתיבתם — ראה בהקדמה לתורת שמואל שער שני, כו באו שם ראשי פסוקים מתולדות המכתב.

רבים לא יוכלו לכתוב את האהבה ונהרות לא ישטפה, אם יתן איש את האהבה הלא אהבה אינו בגדר כינוי כלל שהמים יכבו אותה, ובנוסף תפייט ב) אמולך זכור אב נמשך אחריו כמים, ואברהם ה"י בה"י אהבה ונמשל כמים, והיינו בה"י האהבה הנמשכת כמים, ומה"ע המים רכים שיכבו את האהבה הא"ר יכבו המים את המים. וגם מים אינם בגדר כינוי (ואדרבא ו) כיון שתמים מעין האהבה ה"י צ"ל תגבורת האהבה ע"י מים רכים ולא שיכבו אותה/ או הענין הוא שאומר מים רכים דקדק לומר רכים, והינינו כי פ"י מים רכים הוא בה"י טרדות הפנוטה המחשבת שבכעניני עולמי. וכפ"ש ד) רכות מחשבת כלב איש, הם בה"י ריכוי המחשבות שכלב איש שהם הם הטרודים את האדם ע"י שמטילים ספיקות רבות בכל ענין והם הם המיינע"י את האדם מצא בטרדות השכל. ולכן אמר החכם שאין לך שמחה יותר מהמרת הספיקות להיות כי ע"י היות הספיקות נותן מנוחה לנפשו השכלית מכלי המשך אנה ואנה בהשכלת הדבר אם כן הוא או כן, אשר יציעה זו היא היפך המנוחה לגמרי עד שתאדם א"י הא"ר לעשות, וע"י מתבטל במאלכחו וממילא חסר לו הצטרכותו שע"י מחוסף לו עוד יגנו על יגנונו כו'. וד"ע רשות הרבים טורי הצטרודה ומסופקת בענינים רבים א"ר לעשות כל או כן או לא לעשות זה הענין או הצטרודת והמסופקת בענינים רבים א"ר לעשות כל או כן או לא לעשות זה הענין או ענין אחר, והכל מה' והסכם שישאר לו לפי שעה נינו. לזה כל הנפש התנוף והאברים כי גופא בתר רישא גריד, ואח"כ כשיפול במח' אחרת נינו ע"י תעפש והנוף לצד אחר, וה"י כמו המים דנייני ואל"י/ יעו"ל ענין רכות מחשבות כלב איש כא"י אצת ובאמת קלווין חז כענין, והיינו ע"ד שאח"ל ו) מרדכי צרכי צמר ודעתם קצרה ופי' בת"א ד"ה ויאבק שמה שמרובים צרכי צמר וזא מפני שדעתם קצרה ואלו ה"י דעתם ברוחם ובחוק לא ה"י מותאח כלל

- א) שה"ש ת"י
- ב) תפלת גשם
- ג) מה שבחצ"ע — אינו בכמה כח"י
- ד) משלי י"ט, כ"א
- ה) מה שבחצ"ע — אינו בכמה כח"י
- ו) פיוט בתפלת נעילה, ועניני ברכות כ"ט, ב.

- א) שה"ש ת"י
- ב) תפלת גשם
- ג) מה שבחצ"ע — אינו בכמה כח"י
- ד) משלי י"ט, כ"א
- ה) מה שבחצ"ע — אינו בכמה כח"י
- ו) פיוט בתפלת נעילה, ועניני ברכות כ"ט, ב.

מיום רבים — תרל"ט

נפשו הוא יעשנה והלא האלקי עשה את האדם ישר והמה ביקשו חשבונות רבים יטו שהם רבות המחשבות אשר בלב איש הטורח אתו לחשוב אם יסע למדקקים שיטג פונטה בשפע וליבוי למען יוכל להרבות כבוד ביתו כו' וכשיוצא מכה אל המועל מחשבתו הרעה הנ"ל עושה רעה לעצמו שבהיותו העלך כיום אוכלי חרב וקרה בלילה מליש אם ירב לשיט במים או בצלחת הנ"ל שמתחייב בנפשו הוא על אשר גרם לעצמו ככה שהו רק מה שאולת אדם תסלק דרכו כו' וכ"ז נכלל בכל מה שאמרו ז"ל מרובים צרכי עמך ודעתם לפי שדעתם קצרה מלהבין שע"י דברים הנ"ל מסכן נפשו בסכנות גדולות שאינו כדאי ספק מהסכנה נגר הטוב שישגי ועיקר פי' ודעתם קצרה הוא מה שאינו מעמיק דעת בהתבוננותו במדולת הבראה שאם ה' מעמיק דעת בהתבוננותו בפסוק וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה אומרו בכל יורה שלא דוקא ע"י נדרו בדרכי רחוקים או להפריש בים ישגי הטוב כ"א שיכול לברכו בכל אשר יעשה בהיותו יושב בביתו ג"כ רק שידע שה' אלקיך שהוא הנותן לך כח לעשות ה"ל כנ"ל.

ורונו

ענין מה שלתאוה נבקש נפרד מלבד מה שנת' לעיל שהו מחמת היותו נפרד מחמת זה הוא מלא תאוות וסיבת היותו נפרד הוא מה שדעתו קצרה בהתבוננות אורד ורוחה כהשגת אלקות עד שמפסיד גם דעתו בהתבוננותו בעוה"ז לבחור מה שייסכן גופו ונפשו נגר הטוב שיבוא לו אם ישתכר הרבה כו' הנה זהו המבטה ה"ל ורוחב לב לרצות וסיבת זה הוא ג"כ מחמת קוצר הדעת שאם היתה דעתו יפה ושלמה לחשוב בעצמו ערכו ומחמתו למה מגיע לו עושר ושישמשו בכלי כסף וה' חושב פחות ערכו ורצה כלל בזה. אלא מפני שדעתו קצרה מלהבין ולהתבונן בזה וכטוב לבו מגביה ומדחיק לבו לאמר אלך למקום פלוני אם הדוד רב הוא ומסוכן אבל שלים יהי לי וע"י בשירותו לכו ילך כו' הנה דודו לבו זהו כשאנו מיום כפירים ישאנו כו' ע"י שהו כמו גלי הים שנגבהים בגובה מאד שע"י חלק הרוח שנמצא במים

יש קהלת ה' ישי' (ט) קהלת ה' ישי' (כ) ישעי יתי יתי (כא) ישעי יתי יתי (כב) במי שבת שם חיל: ורשות הרבים כו' כבוד הבר' יאה אשר כוננה מתחילים אחיות החיצונים הנקראים רבנים עכ"ל. ואולי אפ"ל דעצמ"ל כוננתו דאפ"ל בלוא נקי רד"ל כי שם כבר מחמת אחיות החיצונים ומכ"ש, מהא טעמא גופא יצירה ועשי' — (אלא שיעצרה ועשי' נקי גם כן, משעמם אחרים, במלית ומקום פסוק במי"ש שם) — וא"י הרי מוכן דע"ל פ"י זה עיקר רה"ל הוא עשי' כי רק שם החיצונים נאחזים וגם גוברים.

תורת שמואל

כלל טו (ומתקיים אומרים-אשר האויר כמו שנמצא בחלל העולם כו' הוא נמצא בבית וככל מקום, כי מחמת דקות האויר אינו מסתיר בפניו שום מחיצה ומסתח). ולכן גם בעת אשר רצו ישראל לעבור דרך בי"א שציינת השם לשלם עכור אוכל וגם עכור מים בכדי שלא יהנו ישראל לעבול דרך בי"א מאתם בלי תשלום, כמ"ש הפנ"י הטעם לזה ע"ש טו) (שלא ליתן כח בהקליפה ע"י שיהנו מהם). וטורת המחנה ג"כ, והיינו להיותו עכור האויר בגדים הפשוטי' הנה המה קורים יותר מהמאכל ג"כ, לא כן הבגדים אינו נחוק כ"כ כמו המאכל שהת"י גם כשיילך האדם קרוע ובלוי וגם בלי שום בגד יוכל להיות וענין הבגדים הם רק לכסות בשר כו', לכן הם ביוקר יותר, וכ"ש כבדים יקרים שאין שום צורך כלל בהם כ"א להתגדל ולהתייחד בהם ולמלאות בהם ולמלאות תאוות לבו שילך בנגד טוב ויקר כמו העשיר שאינו חופס מקום אצלו כלל המעות אשר שלם עכור הבגד גם כי רב הוא בערך אנשים בנינונים, אמנם לגבי רוב עשירי אינו חופס מקום כלל. והנה דוח הלה שדודו לבו השיאו אלך גם אני כבגדי משי יקר כמו העשיר, והנה דמיו יקרים מאד ומסתכן להשיג מעות בכדי שיוכל למלאות תאוות לבו תרע אשר השיאו לטכו נפשו בכדי להשיג למלאות תאוות לבו כו'. והבית היא עוד יותר מובלי צורך, שהרי יוכל להיות בבית חבירו להחמם וכן יוכל להסתפק ע"י שישכור דירה לב"ב, לכן הבית עולה ביוקר יותר גם מן בגדים יקרים מאד שלא בערך גם מן הבית, וכ"ש אם ירצה להשתמש בכלים מספיר או אודם ודומיהם כו'. שנמצא מבואר שכל מה שממכרת יותר להאדם מולבד מה שהוא כול יותר הנה הוא נמצא יותר והשגתו הוא מובלי שום טורח כלל, וכל מה שאינו מוכרח כ"כ הוא בעילוי יותר ביוקר וקשה בהשגת המציאות ואם ירדוף אדם אחר המותרות הנ"ל ויסתכן בנפשו בעבור זה, האם על זה יצוה לבו מדוע הנגיע לו כבה וה"ה בעל בחירה למה בחר לרדוף להמאות אחר המותרות ולמה לא נכבש יצרו מכלי להמאות לדברים הנ"ל או כבוד המדומה במה שמתחווה הנהגתו להעשירים המתעניים המצאותיהם בהרחבה, וכן כליהם אשר ישממשו בהם הם מספח וזהב או גם ממולאים בתרשיש וכדומה, הלא הוא בעצמו גרם שייסתכן בסכנה תבאה לו או מה שניזק באחד מאבריו, וע"ז אמר אולת אדם תסלק דרכו וכת"י (ז) מודכם היתה זאת לכם וע"ז אמר (יז) משחית

יש קהלת ה' ישי' (ט) קהלת ה' ישי' (כ) ישעי יתי יתי (כא) ישעי יתי יתי (כב) במי שבת שם חיל: ורשות הרבים כו' כבוד הבר' יאה אשר כוננה מתחילים אחיות החיצונים הנקראים רבנים עכ"ל. ואולי אפ"ל דעצמ"ל כוננתו דאפ"ל בלוא נקי רד"ל כי שם כבר מחמת אחיות החיצונים ומכ"ש, מהא טעמא גופא יצירה ועשי' — (אלא שיעצרה ועשי' נקי גם כן, משעמם אחרים, במלית ומקום פסוק במי"ש שם) — וא"י הרי מוכן דע"ל פ"י זה עיקר רה"ל הוא עשי' כי רק שם החיצונים נאחזים וגם גוברים.

